

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 26 (74) • 4 septembrie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să împărțim bogăția cu săracii!

Sfântul Ioan Gură de Aur

Bogăția este un trădător, trădător și fugar și ucigaș. Atunci când nu te aștepti îți scapă și te părăsește și te distruge. Vrei s-o ții cu adevărat lângă tine? N-o ascunde, ci împarte-o săracilor. Bogăția este fiară. Dacă e ținută aproape, pleacă. Dacă este risipită, rămâne. Risipește-o ca să rămână. N-o ține la tine, ca să nu-ți scape.”

Familia creștină

Ce rasplată au părinții pentru buna creștere a copiilor

„Prin nașterea de prunci s-a făcut cea mai mare mângâiere pentru oameni când au devenit muritori. Tocmai de aceea Iubitorul de oameni Dumnezeu, că să îndulcească îndată pedeapsa strămoșilor și să slăbească frica de moarte, a dăruit nașterea de prunci, arătând în ea chip al învierii.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Sfânta și dumnezeiasca Scriptură, precum și Sfinții Părinți, arată că **pruncii sunt un dar al lui Dumnezeu** (Facerea 20, 17-18; 25, 21; 29, 33; 30, 6, 17, 22; 33, 5; 48, 8-9; Luca 1, 7). Iar **nașterea de copii este o binecuvântare și rânduială dumnezeiască** dată de Dumnezeu omului încă din rai, prin porunca: „creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul...” (Face-rea 1, 28). Prin nașterea de copii se înnoiește neamul omenesc și se menține viața pe pământ. Așadar, nașterea de copii este cea mai mare datorie a celor doi soți care se unesc prin căsătorie. Nașterea de copii formează cea mai mare bucurie și adevărată

temelie a familiei; ea consolidează și desăvârșește căsnicia și este izvor de sănătate.

Vorbind despre nașterea de prunci precum și despre rolul părinților în creșterea și educarea acestora, dar mai ales despre răsplata pe care o vor primi părinții pentru această lucrare, **Sfântul Ioan Gură de Aur** spune: „Și tații și mamele sunt răsplățiți deopotrivă. Ascultă ce spune Scriptura și unora și altora, căci nu le vorbește mai puțin femeilor decât bărbaților. Sfântul Apostol Pavel spune: „...femeia, amăgită fiind, s-a făcut călcătoare de poruncă”, dar, adaugă: „ea se va mântui prin naștere de fii...” (I Timotei 2, 14-15).

El vrea să spună femeii următoarele: suferi că prima femeie nu ți-a lăsat altceva decât munci și dureri și naștere în veci? Nu te speria și nu te mâhni și nu te revoltă pentru că bucuriile pe care le capeți din creșterea copiilor, dacă vrei, te fac să uiți durerile facerii și te fac să simți că, crescându-ți copiii, împlinești o mare lucrare. Dacă te îngrijești să le dai copiilor tăi o educație bună și îi con- duci spre virtute, vei avea parte de mântuire.

(continuare in pag. 2)

Duminica a 12-a după Rusalii

Mari duhovnici despre bogăție

Care este cea mai mare ispită de care trebuie să se ferească cel mai mult tânărul ortodox din zilele noastre?

– Cel dintâi pericol este o lipsă de credință în Dumnezeu și o lipsă de credință în învățăturile lui Hristos. Pentru că poate să fie o sectă care crede în Dumnezeu, teoretic (cum spun ei), dar nu au învățătura dogmatică ortodoxă. Căci „nu cine zice Doamne, Doamne, va intra în împărăția lui Dumnezeu, ci cine împlinește poruncile”.

S-au fixat dogmele despre învățătura creștină la Sinoade, pentru a fi cunoscute de toată lumea. Deci, este o primejdie mare dacă el nu are nici un fel de interes creștin pentru viața lui. Pentru că atunci e atras de poftă, mai ales dacă are și posibilitate financiară, e în mare primejdie dacă nu e credincios. Nu zic că bogăția este un păcat, nici sărăcia nu este o virtute. Poți să fii un om bogat și miluitor, sau să fii un sărac hoț.

Părintele Arsenie Papacioc

Cum nu va trece cămila prin urechile acului, așa nu va trece bogatul prin Poarta Raiului”...! Nu-i bogăția un păcat dacă e făcută prin mijloace cinstite și din ea se înfruptă multă lume, cum nu-i sărăcia o virtute dacă omul nu și-a ales drumul renunțării la toate cele lumești, alegând să slujească pe Hristos. Când corabia este în primejdie să se scufunde, ce face marinarul înțelept? Aruncă peste bord toate averile de pe corabie, ca să își salveze viața, să se salveze pentru Viață!

Cel care nu se îndură să arunce nimic, se scufundă cu toate averile sale, alege moartea trupului și a sufletului. Așa e și omul de azi și așa a fost dintotdeauna: Dumnezeu îi dă de toate, el trebuie să știe să aleagă doar ce îi trebuie, cât îi trebuie. Un om bogat suferea de o boală gravă și trebuia să se opereze, dar operația costa bani mulți. Nu s-a îndurat să plătească operația, omul a murit, iar averea sa a rămas unor rude care i-au împărțit-o rapid.

Părintele Justin Pârvu

Pe urmele sfinților

Sfinții Ioachim și Ana,
bunicii lui Hristos

Pe 9 septembrie, imediat după marele praznic al Nașterii Maicii Domnului, Biserica îi prăznuiește pe Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana, părinții Fecioarei Maria.

Biserica a mărturisit totdeauna că Fecioara Maria este Născătoare de Dumnezeu, căci Cel ce S-a născut din ea nu e o persoană omenească deosebită de cea dumnezeiască, ci Însuși Fiul lui Dumnezeu. De vreme ce Hristos a avut mamă, putem afirma fără rețineră că El a avut și bunici.

Sfinții Ioachim și Ana – bunicii lui Hristos

Ioachim, tatăl Fecioarei Maria, era din neamul împărațesc al lui David, din seminția lui Iuda. **Ana**, soția lui Ioachim a fost fiica lui Matan și soră cu Iacov, cu Maria, mama Salomeii – soția lui Zevedei și cu Sovi, care a născut pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul.

Erau oameni rugători, postitori, persoane care participau la viața liturgică a poporului lui Israel. Toate ale lor le împărțeau în trei: o parte o afieroseau templului și slujitorilor templului; o alta o împărțeau străinilor și săracilor; iar a treia o țineau pentru ei și pentru nevoile familiei.

Evanghelia apocrifă a vieții Maicii Domnului mărturisește că Ioachim, disprețuit că nu avea copii, nu se revoltă împotriva lui Dumnezeu, ci dimpotrivă spune: „Mă voi retrage în pustiu și voi sta și nu voi mânca nimic, ci numai mă voi ruga și voi plânge, până când Dumnezeu va da roadă pântecelui soției mele”. Nu spune cât va sta în pustiu, pentru că nu-l interesează timpul șederii în rugăciune. Iar Dumnezeu nu-i dăruiește un copil pentru că a stat un anumit număr de zile în rugăciune, ci pentru că a îndrăznit să ceară, având convingerea că va primi răspuns din partea lui Dumnezeu la cererea sa. Ioachim nu spune: „Doamne, dacă-mi dăruiești - bine; dacă nu-mi daruiești - iar este bine”. Nu. El spune: „Doamne, dă-mi! Nu pentru că merit, ci pentru ca să se slăvească Numele Tău în Israel.”

Însă, și Ana adâncește legătura cu Dumnezeu. Ea merge în grădina, plânge pentru lipsa copiilor și se roagă Domnului: „Dumnezeul părinților noștri, blagoslovește-mă și ascultă rugăciunea mea, așa cum ai blagoslovit pântecetele Sarei și ai

dat ei fiu pe Isaac”.

Iar după ce îngerul Domnului îi vestește lui Ioachim „Du-te, intră în cetate, fii împreună cu soția ta și va prinde prunci”, iar Anei „Ana, Ana, Domnul a auzit rugăciunea ta, și iată vei zamisli și vei naște, iar de sămânța ta se va vorbi în toată lumea”, cei doi aleg să inchine copilul lui Dumnezeu. Aici stă marea dragoste: copilul vine după multă vreme de rugăciune, dar este dăruit fără multă vreme de gândire lui Dumnezeu.

Sfântul Ioachim a murit în vârstă de 80 de ani, iar Sfânta Ana a murit în vârstă de 70 de ani, la doi ani după Sfântul Ioachim.

Semnificația numelor Ioachim și Ana

Numele Ioachim nu are corespondent feminin, iar originea lui este evreiască (Jehojakim), cu semnificația „Iahve [Dumnezeu] a îndreptat”, sau „Iahve a ridicat”. În zilele noastre Ioachim este mai rar întâlnit ca nume de botez, fiind mai des întrebuițat în cinul monahal.

Numele Ana este tot evreesc (Hannah), acesta fiind rudă cu masculinul Anania (Hananyah) și având semnificația „Iahve a avut milă”, sau „Iahve s-a îndurat”. De la el s-au format și nume derivate, ca Aneta și Anca (Ancuța), sau compuse, ca Mariana, Ana-Maria etc. Diminutivele sunt destul de numeroase: Anișoara, Anica, Anita, Anuța, dar și, sub influența occidentală, Ani sau Anita.

Familia creștină

Ce rasplată au părinții pentru
buna creștere a copiilor

(continuare din pag. 1)

Munca, grija și această lucrare a ta de mare însemnatate vor fi răsplătite din plin. Ca să te convingi că mama nu este numai cea care naște și că nu în nașterea de prunci se află răsplata, uite ce spune Apostolul Pavel tot în aceeași epistolă despre văduvă: „dacă a crescut copiii...” (I Timotei 5, 10). Nu spune doar dacă a născut, ci dacă a crescut copiii, pentru că nașterea se datorează naturii, iar creșterea copiilor ține de o alegere.

Tot el, după ce a zis: „se va mântui prin naștere de fii”, Apoi, vrând să arate că important nu este a naște, ci a crește și a educa copii, a adăugat: „dacă va stă-rui, cu înțelepciune, în credință, în iubire și în sfințenie” (I Timotei, 2, 15). Vrea să spună așa: Atunci abia vei primi mare răsplată, când copiii pe care i-ai născut vor stăruii în credință, în iubire și în sfințenie. Dacă îi conduci spre credință, iubire și sfințenie, dacă îi stimulezi, dacă îi înveți și îi sfătuiești, pentru această grijă a ta te așteaptă o mare răsplată de la Dumnezeu.

„Iubirea răspunde la toate întrebările: iubirea aduce prunci, care dau valoare nemaipomenită căsniciei - zâmbetul lor - și creează unitate nezdruincinată familiei. Dar, vă repet, nașterea de prunci nu este scop căsniciei, este o consecință. Scopul este stimularea reciprocă spre mântuire.”

Părintele Arsenie Papacioc